

MENIGHETSBLAD

FOR ORKDAL PRESTEGJELD

«Når dere søker meg av hele eders hjerte, vil jeg la meg finne av eder.»

Nr. 1

JANUAR 1960

10. årg.

Navnet Jesus blekner aldri

Et navn kan bli særlig kjært for oss. Personen som bærer det fikk bety noe særlig for oss. Eller vi husker en bestemt velgjerning. Eller det var noe ved bæreren som rørte hjertestrengene våre. Og det er mange navn som er dyrebare for oss. Noen av dem som bar dem ble kanskje borte i året som gikk. Enda stråler de friskt. Andre er blitt til bleke bilder i minnealbumet.

Blant de mange stråler ett navn i særlig glans: navnet på henne som ødslet sin ømhet på oss, og sin kjærighet. Kanskje var hun av dem «hvis navne ei for mengden funkle». Det meste av det hun sa har menneskene glemt. Det hun gjorde er det kanskje gått samme vegen med, mens legemet smuldrer under torva. Kanskje det var en troende mor som synte deg vegen til frelse. Mange ble en forbeder fattigere da hun døde. Og lever hun, er hun en av de mest trofaste forbedere du har. Hennes navn er dyrebart.

Hvis du er gammel og blir i navnelisten, finner du at så mange navn hører minnene til. De bærer støvets stempel. Men vi går videre til navn på noe som er i dag. Et av dem er Norge. Kiv og split har ikke kunnet drepe kjærigheten til det navnet. Ved årsskiftet går tanken framover. Vi undres hvordan det skal gå vårt Norge. Og fordi

landet og folket er så kjært ville en gjerne sett det som et frelst folk. Noen tenker på sin parsell av landet: sin egen heim og dem som bor der. Fordi de er så elsket lengter en etter at alle og alt der skulle være helliget Herren.

Men det er ett navn som får alle andre navn til å blekne. Hva det navnet betyr makter ingen tunge eller penn å male. «Alt det du treng for himmel og jord er gøynt i det eine ord: Jesus». De skjønneste sanger er skrevet til pris for dette navnet, og de verste spotteglosser er brukt for å kaste smuss på det. Ingen navn er mer foraktet, og ingen mer elsket. Det er navnet over alle navn. Navnet forteller om personen som bærer det. «Du skal kalle hans navn Jesus, for han skal frelse sitt folk fra deres synder». Og det navnet fikk han da profetien oppfyltes.

Her i verden er det godt å kunne

finne dekning bak et godt navn. Ved mange høve spørres det om kausjon, og alle vet hva et solid navn da har å si. Men i himmelen er ikke noen av Jordens mektige solvente. Der må det et annet navn til: Jesus. Han betalte verdens syndeskyld.

Når synderen skalv for Gud, og venner på jord sto maktesløse, var det Jesu navn som ble en sikker tilflukt.

Han kunne det som ingen andre maktet: frelse. På dette navnet kan synderen komme og finne nåde hos Gud.

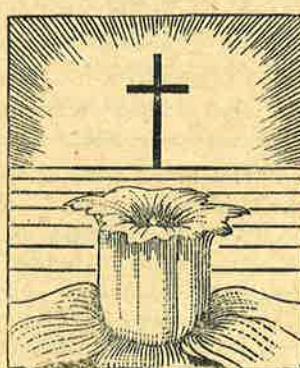
Senere i livet, under skuffelser og nederlag, var det ham du tydde til igjen og igjen.

Navnet er stort, og likevel hånet. Guds folk får også bære noe av ansvaret for at Jesu navn ble hånt i verden. Når en ser tilbake, ser en klart: Vi var ikke alltid til ære for så ærefullt et navn. Vi skuffet ham, og likevel skuffet han aldri oss. Nei, det er ingen som ham. Han var en sikker tilflukt i året som gikk.

Og i det nye året er det første navn som møter oss: Jesus.

«I Jesu navn» skrev en gang en gammel prest i dagsregisteret sitt ved begynnelsen av det nye året. Så er gårdsdagen forbi. Den synd som er bekjent er utslettet. Men morgendagen?

Selv om ingen har sett den, er den

i tankene likevel. Millioner av mennesker er redd morgendagen. Og den ser ikke lys ut for mennesker uten Gud. Den som lever uten ham er utsatt for livets største risiko: Fortapelsen. Det er grunn til angst da.

Vi har begynt på et nytt år. Verden er stadig opptatt med de veldige problemene. Det ser ut som de øker med hvert år. Ved rådsborde-

ne i Europa er de opptatt med å finne fram til en løsning. Men klokskapen strakk ikke til. Det største problemet, synden er glemt. Og det er det bare en som kan løse: Fredsfyrsten. Men en plass for ham finnes neppe ved forhandlingshordet. En trøtt og dømt verden spør etter lysning, et daggyr på den skytunge himmelen. Men ideologiene bringer ingen morgen uten skyer. «Du skal kalle hans navn Jesus, frelser». Den er trygg som tar sin tilflukt til ham for fortid, nåtid og framtid.

Denne verdens skikkelse skal forgå en gang. Jorden skal rulles sammen som et utslett kleplagg. De navnene som strålte klarest på natt himmen, skal blekne som stjerner for dag. «Men de forstandige skal skinne som himmelhvelvingen skinner, og de som har ført de mange til rettferdighet, skal skinne som stjernene, evindelig og alltid». Dan. 12,3.

Og sterkest lyser navnet Jesus — «når alle andre navn er bleknet».

O—

Ny redaktør.

Denne årgang av Menighetsbladet blir redigert av kallskapellanan: pastor Olsen, Orkanger. Han håper at riktig mange vil gjøre noe for bladet. Noen fler kunne sikkert skrive i det. Det å skrive er vel ikke alles sak. Men den som ikke kan det eller ikke har husket bladet på annen måte, kunne kanskje gi litt til bladet — hvis det enda ikke er gjort. Bladet skal inn i alle heimer i menigheten. Redaktøren er takksam om de som er glemt ville melde fra til ham. Alle får bladet. Men vi er svært glad for gaver til

ORDEN

Januar er en travel måned for de fleste. En trenger bare minne om ting som årsoppgjør, årsmelding, varetelling og sjømelding. På mange skrivebord er det rot om dagene. Men opprydding må til. For vi vil ha orden i sakene.

For mange har dette ordet orden bare med denne verdens ting å gjøre. En blander helst ikke Gud borti noe så «verdslig», og glemmer at Gud er ordens Gud også på dette området. Det skulle være orden i de ytre formene for gudslivet også. For noen år sia ble det sagt om noen mennesker: «De menneskene har orden i gudsforholdet sitt». Jeg steilet først. Tenk, noe så uåndelig uttrykt! Og det kan nok være at sett gjennom følelsenes briller fortonte det seg slik dengang.

Men sikkert er det at kristenliv kan også leves slurvet. Det kan bli noe tilfeldig over de ytre livsformene av det. Det er helst slikt liv som vil jekkes opp av stemningsrus.

Alt normalt liv må næres. Det må ha regelmessig næring. Altfor uregelmessig næring virker skadelig på organismen. Det kristne livet må også næres. Og har en levd lengre med Gud, må det kraftig næring til. Melk, lett åndelig kost, er for de yngste i flokken. Men melk eller tyngre kost — regelmessig må foringen være. Det snakkes mye om en Bibelens renessanse. Skal lesningen gi det rette utbyttet, må den leses i sammenheng. Manakornkurven kan trygt stå til side noen dager til fordel for det de gamle kalte «å betrakte Ordet».

Orden i kristenlivet blir ofte stilt i klasse med vanekristendom. Til

driften. Det er nå tross alt gavene som skal holde det oppe — økonomisk i hvertfall. Måtte nå disse ordene være talt i en heldig time, og finne dem som vil gi. Men for all del: la det være frivillig. Ikke av tvang, for å sitere Skriftens ord. Men vi er svært glad for gaver til

det er å si at det er galt å forakte de gode vanene hvis de oppfattes riktig. Bygger en sitt salighetshåp på dem, går det galt. Vi har noe langt større og sikrere å bygge det på. Gud skje takk. Men Jesus gikk nå engang i synagogen på sabbatsdagen «etter sin sedvane». Faren hos vår tid ser ut til å være at de gode vanene droppes. Kristen sed og skikk blir vraket. En meget liten prosent av de få møte- og kirkebesökende går der for vane. Og storparten av dem vi ikke når har forkastet vanene med å gå og høre.

Hos dem som ber hender det nok at bønnelivet også blir tilfeldighetspreget. En ber når en har lyst, og lar det være når en kjener ulyst. Vestens folk har det travelt i dag, og bønn krever tid og konsekvensjon. Forkynneren er glad for alle som fyller de tomme benkene, og takker Gud for dem. Det er godt å ha trofaste og gode tilhørere. Men de beste tilhørerne er de lønnkammerkristne. «De er et bønnens folk», ble det sagt om et kristent samfunn. Men for å være det, må en ta tid, ikke vente til en får det eller kjener det slik og slik. Sjelefonden vil alltid sørge for at det blir lite av tid til det ene nødvendige. Mange samvær ville sikkert bli bedre om en kom til dem fra lønnkammeret. Bare en lønnkammerkristen kan ha det godt i de helliges samfunn. I lønnkammeret rustes han til å møte på rett måte all den smålighet som også sniker seg inn i en venneflokk.

Den som har faste bønnestunder slipper tilfeldigheten som ofte kan prege bønnelivet. Er det bibelsk med faste bønnestunder? Nytestamentet holder opp for oss en Frelser som levde et rikt og varmt bønneliv. Han søkte ofte ensomme steder for å be. Om de første kristne står det at de holdt flittig fast ved bønnene. Og vi i dag? — Enkeltvis kommer nok mange til det resultatet: «Jeg er dessverre langt borte ennå». O—

MENIGHETSBLAD

For Orkdal prestegjeld.

Utgitt av Orkland sokneråd.

Utk. hver måned unntatt juli og august. Sendes gjennom posten til alle hjem i prestegjeldet, og til alle utenbygdboende som vil ha bladet.

Kontingent kr. 4,- pr. år.

Redaktør: Kallskap. Olav Olsen.
Kasserer: lærer Nils Ofstad.

For Orkanger:
Anton Hoff og Nik. Konstad.

For Orkdal:
Fru Ingeborg Krogstad Jakobsen.
For Orkland:
lærer Nils Ofstad.

Menighetsbladets trykkeri:
SVORKMO PRENTEVERK.

Dette er ikke en påstand du skal godta uten videre. Prøv selv!

Den som ber, han får, det har Jesus sagt. Det er et løfte som står fast.

Ringaste barn som beder,
lever oändligt trygt,
makter langt mer ehn hjälten
som stärkaste fästen byggt.
Måtte vi aldrig glömma
var vi i världen gå,
att til Guds eget hjärta
den bedjandens suckar nå!

T. B. E.

Sigmund Gjelsvik, Jon Asphjell, Ola Gjøløyen, Birger Ustad og Birger Elvbakken.

Jon L. Solem bet. kr. 5 og utf. Ola Morken, Birger Ustad, Per Neraune, Anders Bjørndal og John O. Haugen.

Helge Syrstad bet. kr. 5 og utf. Rasmus Skålholts, Ingebrigts Andøl, Kvåle, Ola K. By, Ola Svorkdal, og Ingebrigts Andøl, Andøl.

Jostein Hatlebrekke bet. kr. 5 og utf. Ingebrigts Engen, Anders Sveegen, Olav Høyem Husby, Arne Fagerholt, Nikolai Almli, Johan Halsteinli og Ingvald Rindal.

Med det same du som er utfordra betalar din 5-kroner, må du gjere så vel å utfordre minst 3 nye personar til å gjere det same.

Desse tek imot innbetalingar og nye namn: Kjøpmann Ola Digerås, kjøpm. Gunnar Melås, kjøpm. Ingar Lund, kjøpm. Bonvik, kjøpm. Borgild Asphjell og butikkdame Johanna Hallem.

Da Menighetsbladet som kjent berre kjem ut med eitt nr. for månaden, er det viktig at alle som er utfordra betalar og utfordrar nye før neste nr. kjem ut. På den måten får vi nytte ut kvart nr. og slepp at denne «operasjonen» dreg altfor lenge ut.

Beste helsing til alle med ynskje om eit godt nyttår!

Jostein Hatlebrekke.

Årets konfirmanter

er innskrevet i Orkanger. I alt 59.

Mange bekker —

Ofringene i Orkanger innbrakte i 1959 tilsammen kr. 1.436,90. Ved ofringen til Det Norske Misj.selskap 1. juledag kom inn kr. 275,16.

Husk bladet
med en pengegave.

PRIEKELISTEN

- 31/1. Grendstuggu, By kl. 11: Hatlebrekke.
Monset skule kl. 11: Leergaard
Orkanger kl. 11: Olsen. Nattv.
- 7/2. Orkdal kl. 11: Leergaard. Nattv.
Orkland kl. 11: Olsen. Nattv.
Orkanger kl. 11: Hatlebrekke.
- 14/2. Råbygda bedehus kl. 11:
Hatlebrekke.
Orkland kl. 11: Leergaard.
Orkanger kl. 11: Olsen.
- 21/2. Orkdal kl. 11: Hatlebrekke.
Familiegudsteneste. Ofr. til dei etterlatne etter «Elfrida»s forlis.
Moe Misj.hus kl. 11: Olsen.
Orkanger kl. 11: Leergaard.
- 28/2. Stokkhaugen bedehus kl. 11:
Hatlebrekke.
Orkland kl. 11: Leergaard.
Orkanger kl. 11: Olsen.
- 28/2. Orkdal kyrkje **kl. 20:** Song- og musikk-kveld. Hornmusikk, songkor. Tale av Hatlebrekke. Ofring til flomlys ved Orkdal kyrkje.

GAVER til BLADET**ORKLAND 1959.**

Ved Oddlaug Høston: Berit Bjørndal og Harald Kvåle. Begge bet. kr. 5.

Ved Jørgen Lie: Ivar Ljøkkel 5.

ORKDAL.

Ved Ingar Lund: Johanne Fagerholt, Lars Gjønnes, Alfred Røkke, Kristoffer Solemsløkk. Alle bet. kr. 5. Karen Solem 10.

Ved Olav Olsen: Oline Selbekk, Gjølme 10.

ORKANGER.

Ved Olav Olsen: Inger og Sigmund Sandgrind 10. Leif Høye 5.

Ved Nik. Konstad: Martin Røhme 5. Mikal Krokdal 10.

Ved Leergaard: Margrethe Haave 5. Nilsine og Arnt Rein 5. Ole Blåsmo 10. Anna Holdvag 5. P. og A. Solberg 5.

UTENBYGDS:

Ved Leergaard: Aase Korneliussen, Oslo 5.

Ved Ingar Lund: Berntine Mauseth, Furugrenda 5.

Innkommert i 1960.

ORKLAND.

Ved Nils Ofstad: Ola Høston 5.

Ved Martin Moe: Johan Mosbak 5.

GODT UTVALG av

SØLVVARER

til

BARNEDÅP**BRYLLUP****KONFIRMASJON****JOHN RØHME**

GUILDSMED - ORKANGER

Hoff's Begravelsesbyrå**Kister og svøp.****Begravelsesbil.****Gravmonumenter.**

Telefon: Orkanger 66.

SLEKTTERS GANG

Døpte i desember 1959.

Orkland.

26-12: Audun Hjelseth
Marit Rise.

Vigde i desember 1959.

5-12: Magne Kvernvik og Gunvor Togstad.

31-12: Magne Høstøn og Oddbjørg Margrete Solem.

28- 8: Ole Klungervik og Åshild Asbøll. (siste parret vigd (byfoden) i Tr.heim).

Døde i desember 1959.

4-12: Ingebrigts Johnsen Rensklev, 80 år.

6-12: Andreas Rasmussen Knutsen, 80 år.

Orkdal.

Døpte i desember.

6-12: Arild Singstad, Åse Kringstad, Åse Bjørndal.

25-12: John Erik Larsen

26-12: Ove Aamo Graven.

Ektevigde i desember.

19-12: Erling Nordfjær, Tr.heim og Else Sivertsen, Orkdal.

29-12: Sverre Fredrik Evjen og Grete Oddrun Dørdal, begge Orkdal.

Døde i desember.

(Jordfeste).

6-12: Ingebrigts Rensklev, Orkland. Andreas Knutsen, Orkland.

16-12: Bernt Wormdal, Orkdal.

2-12: Grete Marie Ustad, Orkdal.

25-12: Ingeborg Bakk, Orkdal.

Orkanger.

Døpte i desember.

26-12: Bjørn Margido Wiggen.

Vigde i desember.

12-12: Gunnar Olsen, Trondheim og Gunvor Margrete Rømmesmo, Orkanger.

29-12: Helge Olaf Mule, Orkanger og Margit Vinterdal, Orkdal.

Døde i desember.

13-12: Marie Elshaug, Konstanse Henden.

21-12: Petter Opøien.

22-12: Jensine Leknes.

31-12: Ole Karlsen, Ole Størseth.

ORKANGER.

Ved Olav Olsen: Kristian Kvakkland 5.

Ved Leergaard: Johan Richter 10.

Hjertelig takk!

Du må hver dag føre et felttog mot deg selv. Nietzsche.

Vær like omhyggelig med din ånd som med ditt legeme. J. J. Jansen.